

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 56B/2012, referent a l'Ajuntament de Lleida

Antecedents

Primer.- En data 31/01/2012 va tenir entrada a l'Autoritat testimoni literal de la Sentència de data xx/xx/2012 dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu número 1 de Lleida en el procediment abreujat núm. xxx/2009, on es posava de manifest un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD) per part de l'Ajuntament de Lleida.

En concret, en aquesta Sentència l'òrgan judicial exposava que en el marc del procediment abreujat esmentat l'Ajuntament de Lleida havia tramés al dit Jutjat el següent: *"(...) Se nos aporta junto con este escrito del asesor jurídico de recursos humanos un listado donde se contienen las notificaciones de Resolución, y se subraya con rotulador los datos del ciudadano ahora actor. El problema es que en esta relación se contienen también los datos personales de otros 24 ciudadanos o entidades que nada tienen que ver con el procedimiento que nos ocupa (...)".*

L'Autoritat va assignar a aquesta denúncia el número IP 10/2012 i va obrir una fase d'informació prèvia, d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal de comprovar la realitat dels fets i a fi d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

Segon.- En data 22/06/2012 es va rebre a l'Autoritat un ofici de la Defensora del Pueblo, pel qual sol·licitava que se l'informés sobre la decisió adoptada arran de la denúncia a la qual s'assignà el número IP 10/2012, quant a la decisió d'iniciar o no un procediment sancionador.

Tercer.- En data 10/10/2012 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Ajuntament de Lleida en relació amb els fets denunciats a la denúncia número IP 10/2012, així com també en relació amb els fets que s'havien posat de manifest en les denúncies a les quals s'assignà els núm. IP 260/2011 i IP 68/2012, al referir-se totes elles a la comunicació de dades efectuada per l'Ajuntament de Lleida en el marc de procediments judicials amb ocasió de la tramesa al Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Lleida d'expedients administratius que contenien dades de persones alienes als processos judicials. Igualment, es va nomenar persona instructora de l'expedient a la funcionària de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, Sra. XXX. Aquest acord d'inici, juntament amb el plec de càrrecs, es va notificar a l'entitat imputada el 17/10/2012.

En el plec de càrrecs es concedia a l'entitat imputada un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que considerés convenient per a la defensa dels seus interessos.

Quart.- L'Ajuntament de Lleida va formular al·legacions al plec de càrrecs mitjançant escrit de 26/10/2012, aportant documentació diversa i proposant la pràctica de prova.

Cinquè.- Mitjançant Resolució de data 27/11/2012 la directora de l'Autoritat va nomenar instructora del present procediment sancionador a la funcionària d'aquesta Autoritat Catalana de Protecció de Dades, la senyora XXX, en substitució de la senyora XXX, i va acceptar el càrrec mitjançant Provisió de la mateixa data.

Sisè.- En relació amb la prova proposada per l'Ajuntament de Lleida, la persona instructora va acordar en data 28/11/2012 la seva denegació per considerar-la improcedent, si bé va acordar d'ofici la pràctica de diverses proves. Per mitjà d'ofici de la mateixa data es va notificar l'acord de la instructora, i es va requerir l'Ajuntament per tal que aportés diversa documentació, en compliment de les proves acordades.

Setè.- En data 21/12/2012 va tenir entrada a l'Autoritat escrit de l'Ajuntament de Lleida, acompanyat de diversa documentació en compliment de la prova acordada per la instructora del procediment.

Vuitè.- Posteriorment, la persona instructora considerarà procedent l'escissió del procediment sancionador en tres procediments diferenciats (PS 56A/2012, PS 56B/2012 i PS 56C/2012), i això en base a la consideració que, tot i tractar-se de procediments derivats de denúncies que guardaven una connexió, entre els fets denunciats en cada cas s'observaven algunes diferències que aconsellaven la seva tramitació separada.

Novè.- En data 25/01/2013 i en el marc del procediment sancionador número PS 56B/2012 (denúncia núm. IP 10/2012), la persona instructora va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l'Ajuntament de Lleida havia comès una infracció molt greu prevista a l'article 44.4.b), en relació amb els articles 11 i 7.5, tots ells de la LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada a l'Ajuntament de Lleida en data 30/01/2013, a qui se li concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Desè.- Per mitjà d'escrit d'11/02/2013 l'entitat imputada ha formulat al·legacions a la proposta de resolució.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Únic.- En el marc del procés contenciós tramitat pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Lleida amb el número xxx/2009 (denúncia núm. IP 10/2012), l'Ajuntament de Lleida va remetre al dit Jutjat l'expedient administratiu corresponent a aquell recurs contenciós administratiu interposat en matèria sancionadora (multes de trànsit), en el qual hi figuraven dades de caràcter personal que incloïen informació referent a persones que no eren part en el dit procés (nom i cognoms, adreça i quantia de la multa imposada per infraccions en matèria de trànsit), i això sense haver recavat el seu consentiment.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb l'article 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- En el si d'aquest procediment sancionador, l'entitat imputada va formular al·legacions davant el plec de càrrecs i també ho ha fet davant la proposta de resolució. El primer escrit d'al·legacions ja fou analitzat en la proposta de resolució formulada per la persona instructora, si bé es considera procedent fer-hi una menció en la present resolució, atès que en les al·legacions formulades davant la proposta de resolució es reproduïen en part les formulades prèviament davant el plec de càrrecs. Tot seguit s'analitzen doncs el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada.

2.1. Davant el plec de càrrecs l'Ajuntament de Lleida al·legava que la comunicació de dades que fou objecte d'imputació al punt segon dels fets imputats en el plec de càrrecs no necessitava el consentiment de les persones afectades, ja que la cessió tenia com a destinatari un òrgan judicial, en concret el Jutjat contenciós administratiu núm. 1 de Lleida (en endavant, JCA), i es va efectuar en el marc d'un procés judicial on l'Ajuntament era la part demandada, essent aplicable l'article 11.2.d) de la LOPD. Igualment, manifestava que la cessió de dades estava autoritzada per una llei (art. 11.2.a LOPD), ja que es va portar a terme en compliment del que disposa l'article 48 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa (en endavant, LJCA). I en connexió amb els dos arguments anteriors sostenia l'Ajuntament que és el Jutge *"qui havia de vetllar per la protecció de dades"* i, consegüentment, *"qui havia de filtrar l'expedient"* en el moment de posar-lo de manifest a les parts, en definitiva, *"qui hauria d'haver estat especialment diligent a l'hora de revisar quins dels documents incorporats a l'esmentat expedient tenien relació directa amb l'objecte del recurs interposat"*.

Les al·legacions adduïdes per l'entitat imputada no van tenir ni tenen ara en fase de resolució favorable acollida, i això pels motius que s'exposen a continuació.

Respecte a aquesta darrera afirmació relativa a la potestat del Jutjat per limitar posteriors accessos a les dades comunicades, és suficient advertir que, sense perjudici de les obligacions que puguin incumbir a l'òrgan judicial en relació amb la normativa de protecció de dades, el cert és que l'Ajuntament és l'òrgan responsable que les dades personals incorporades en el seus fitxers no arribin a coneixement de tercers, excepte en els casos permesos per la LOPD. Així, l'Ajuntament havia de ser conscient, en el moment de traslladar la informació controvertida, que aquesta seria coneguda, no només per les diferents persones funcionàries que hi van tenir accés per les seves funcions al Jutjat –que per sí mateix ja tindria la consideració de tercer–, sinó també per les altres parts del procés.

Pel que fa als motius pels quals l'entitat imputada considera legítimes les comunicacions efectuades, cal partir del règim jurídic que per a les comunicacions de dades preveu l'article 11 de la LOPD, el qual exigeix com a requisit indispensable per comunicar dades personals el consentiment previ de la persona afectada. Ara bé, el mateix precepte exclou la necessitat d'aquest consentiment si es dóna alguna de les circumstàncies que s'especifiquen al seu apartat segon. A la vista de les al·legacions de l'Ajuntament, cal analitzar en primer terme l'excepció al consentiment prevista a la lletra d) del citat article 11.2 de la LOPD, atès que la infracció que aquí s'imputa es va produir com a conseqüència de la remissió de dades personals a un òrgan judicial. L'esmentat precepte estipula que no serà necessari recavar el consentiment de les persones afectades per cedir les seves dades quan la comunicació tingui com a destinatari els jutges o tribunals.

Al respecte, aquesta Autoritat manté el criteri, expressat ja en nombroses resolucions publicades al web www.apd.cat en casos molt semblants al que ens ocupa (a tall d'exemple, Resolució de 13/07/2011 en el PS 19/2011, i Resolució de 07/11/2011 en el PS 35/2011), de considerar que la comunicació de dades relatives a persones alienes al procediment judicial, sense comptar amb el seu consentiment, no queda automàticament validada pel fet que les dites dades tinguin com a destinatari final un òrgan judicial. Per contra, es considera que la citada habilitació legal és vàlida únicament respecte de les dades expressament requerides per l'òrgan judicial, o bé quan les dites dades aporten informació directament relacionada amb la controvèrsia que es dirimeix en el procés judicial. Així ho ha entès l'Audiència Nacional en la seva Sentència de 26/10/2005, en què es pronuncia en els termes següents:

"(...) dicha excepción al consentimiento del afectado por una cesión de sus datos personales se refiere al supuesto de aquellos datos que se utilizan en un procedimiento judicial cuando han sido requeridos previamente por el Juez en el ejercicio de sus funciones."

Aquesta línia jurisprudencial ha estat ratificada pel Tribunal Suprem en la seva Sentència de data 17/11/2009, on remarca la interpretació restrictiva que cal fer de l'excepció prevista en aquest apartat d) de l'article 11.2 LOPD, en tractar-se d'una limitació a l'exercici d'un dret fonamental:

“Pues bien, hecha esta precisión, los términos del precepto cuya interpretación se cuestiona (11.2.d de la LOPD en relació a la comunicació de dades al defensor del Poble, ministeri fiscal, jutges i tribunals i el Tribunal de Comptes) dejan poco espacio a la duda en relación con la situación que aquí se plantea, ya que la excepción sólo se predica de comunicaciones de datos con los concretos destinatarios que se indican y en el ejercicio de sus funciones, lo que necesariamente implica una comunicación directa y que la misma se produzca a requerimiento del destinatario en el ejercicio de sus funciones, circunstancias que ha de valorar el responsable del fichero para emitir la correspondiente comunicación de datos al amparo de dicha excepción, que, además y por su propia naturaleza, ha de interpretarse en sentido estricto”.

És cert que, tal com assenyalava l'entitat imputada, el JCA va sol·licitar la remissió de l'expedient administratiu, i fou en base a aquest requeriment que l'Ajuntament en va donar trasllat a l'òrgan judicial. Ara bé, d'acord amb el criteri exposat, aquest requeriment del Jutjat s'havia d'entendre en relació amb els documents incorporats a l'expedient administratiu en el qual s'havia interposat el recurs contenciós administratiu i que per tant guardaven relació directa amb l'objecte d'aquell recurs. En aquest sentit, s'ha pogut constatar que l'expedient requerit pel JCA corresponia a un procediment que s'havia tramitat respecte una determinada persona i que finalitzà amb una resolució, la qual constituïa l'objecte del recurs contenciós administratiu interposat en cada cas i que se substancïa en l'esmentat Jutjat. Així les coses, la inclusió en l'expedient administratiu que s'envià al Jutjat d'uns documents que contenien dades personals referides a persones que no havien estat persones interessades en aquell procediment administratiu concret i que tampoc no eren part en aquell procediment judicial respectiu, i que no guardaven cap relació amb els fets enjudiciats, de cap manera no pot entendre's emparat pel requeriment genèric de remissió de l'expedient formulat per l'òrgan judicial, en relació amb allò previst a l'article 11.2.d) LOPD. Corroboraria aquesta interpretació el mateix pronunciament efectuat pel Jutge en la sentència dictada en el procediment judicial referenciat i que es va aportar davant aquesta Autoritat a mode de denúncia.

En efecte, una cosa és que, atenent a criteris de racionalització i simplificació de l'actuació administrativa, l'entitat imputada pugui dictar en un sol acte resolucions que afecten a diversos procediments, i una altra cosa diferent és que aquest organisme pugui comunicar a un tercer –en aquest cas al JCA i, per extensió, a les parts del procediment judicial esmentat i als seus representants– les dades de persones que són alienes al procediment en relació amb el qual s'ha interposat un recurs contenciós administratiu. I és que la tramitació simultània de diversos procediments no pot alterar el règim de garanties dels procediments administratius, i, en concret i pel que ara interessa, el dret a la protecció de dades d'aquestes terceres persones.

Igualment, procedeix també desestimar l'al·legació formulada per l'entitat imputada segons la qual la comunicació de dades efectuada al JCA sense el consentiment de les persones afectades disposava d'habilitació legal perquè es va efectuar en virtut del manament previst a l'article 48 de la LJCA. Com s'ha avançat, la invocació d'aquest precepte s'ha de relacionar amb el supòsit previst a l'article 11.2.a) de la LOPD, el qual estableix que en el cas de cessions o comunicacions de dades el consentiment de la persona afectada no serà necessari quan la cessió està autoritzada per una llei.

L'article 48 de la LJCA preveu certament que l'Administració ha de remetre l'expedient administratiu *complet* a l'òrgan judicial que el sol·liciti en el marc d'un procediment judicial, com segueix:

- "1. El Secretario judicial, al acordar lo previsto en el apartado 1 del artículo anterior, o mediante diligencia si la publicación no fuere necesaria, requerirá a la Administración que le remita el expediente administrativo, ordenándole que practique los emplazamientos previstos en el artículo 49. El expediente se reclamará al órgano autor de la disposición o acto impugnado o a aquél al que se impute la inactividad o vía de hecho. Se hará siempre una copia autenticada de los expedientes tramitados en grados o fases anteriores, antes de devolverlos a su oficina de procedencia.*
- 2. No se reclamará el expediente en el caso del apartado 2 del artículo anterior, sin perjuicio de la facultad otorgada por el apartado 5 de este artículo 48.*
- 3. El expediente deberá ser remitido en el plazo improrrogable de veinte días, a contar desde que la comunicación judicial tenga entrada en el registro general del órgano requerido. La entrada se pondrá en conocimiento del órgano jurisdiccional.*
- 4. El expediente, original o copiado, se enviará completo, foliado y, en su caso, autenticado, acompañado de un índice, asimismo autenticado, de los documentos que contenga. La Administración conservará siempre el original o una copia autenticada de los expedientes que envíe. Si el expediente fuera reclamado por diversos Juzgados o Tribunales, la Administración enviará copias autenticadas del original o de la copia que conserve (...)"*

Ara bé, la comunicació de dades efectuada no pot entendre's emparada per l'article 48 de la LJCA, i això perquè, a banda de tenir en compte el criteri que s'ha exposat abans en abordar l'al·legació relativa a l'art. 11.2.d) de la LOPD, cal fer una lectura integradora de les previsions de la LJCA –i en el cas present, del seu art. 48–, amb el dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal. En aquest sentit, cal tenir en compte que la finalitat perseguida pel legislador en preveure expressament a l'article 48.4 de la LJCA la remissió de l'expedient administratiu *complet* és controlar l'adequació a dret de l'actuació administrativa objecte de revisió judicial –en el cas de l'òrgan judicial– així com garantir l'exercici del dret de defensa –en el cas de les parts processals–. Doncs bé, tal finalitat s'aconsegueix igualment si, per tal de garantir el dret fonamental a la protecció de dades, en la confecció de l'expedient administratiu que es remet a l'òrgan judicial s'inclouen només aquelles dades personals que figuren als documents que en puritat formen part de l'expedient administratiu, que són únicament aquells corresponents al procediment administratiu respecte al qual s'ha interposat el recurs contenciós. Dit d'una altra manera, l'expedient administratiu que s'havia de remetre al Jutjat era el conjunt ordenat de documents i actuacions que van servir d'antecedent i/o de fonament a la resolució d'aquell procediment en el qual s'interposà el recurs, sense que aquests documents inclosos a l'expedient remès al Jutjat haguessin d'incloure dades personals relatives a altres procediments administratius.

I, per al cas hipotètic que en aquell procediment administratiu s'hagués dictat algun acte que afectava a d'altres procediments administratius i que en conseqüència incloïa dades personals d'interessats en aquests altres procediments, en la tramesa de l'expedient a l'òrgan judicial s'havien d'excloure aquestes altres dades. En no fer-ho, la comunicació de dades personals al JCA, i al seu torn a les parts del procediment judicial, sense el consentiment previ

de les persones afectades i sense la concurrència d'habilitació legal, es considera il·legítima i, per tant, vulneradora de la normativa de protecció de dades.

L'Ajuntament insisteix en aquest argument, i manifesta que va ser el JCA qui va requerir-li específicament perquè enviés la *totalitat* de l'expedient administratiu sancionador. Per reforçar aquesta manifestació, juntament amb l'escrit d'al·legacions davant el plec de càrrecs aportà còpia de la Provisió de xx/12/2011 dictada per aqueix Jutjat en el RCA núm. xxx/2009, per mitjà de la qual l'òrgan judicial posava de manifest a les parts l'existència d'unes deficiències en l'expedient administratiu remès per l'Ajuntament que podien fundar l'estimació del recurs. En concret, l'Ajuntament es referia al punt 1r) de l'apartat III d'aquesta Provisió, on el Jutge es refereix a l'obligació de remetre l'expedient administratiu *complet* en compliment del manament previst a l'art. 48 LJCA, i al punt 4rt) d'aquest mateix apartat, on el Jutge posava de manifest que *"no consta identificación de la autoridad que resuelve el expediente sancionador"*, i concedia a les parts un termini perquè efectuessin les al·legacions que consideressin convenientes i aportessin la documentació que consideressin necessària. L'entitat imputada manifestava que en virtut d'aquest trasllat *"va aportar la resolució signada per l'Alcalde que aprovava la Proposta de resolució de la Cap de Secció de Multes que contenia la llista de sancions imposades"*; afegint que: *"no es va aportar tota la relació de resolucions sancionadores sinó únicament la fulla on constava el demandant i el decret que aprovava la resolució col·lectiva. És la fulla 9 de la relació (...) es va decidir enviar únicament la fulla que afectava al demandant per posar de manifest que hi havia una resolució sancionadora dictada per l'autoritat competent, si bé de caràcter col·lectiu i no individual"*.

Aquestes al·legacions de l'entitat imputada, les quals com s'ha dit ha reiterat davant la proposta de resolució, tampoc no poden tenir favorable acollida, i això perquè, tal com assenyalava la persona instructora en la proposta, de la mera lectura de la Provisió i de la Sentència dictada en les referides actuacions judicials s'arriba a una conclusió contrària a la que sosté l'Ajuntament.

En efecte, el punt 1r) de l'apartat III de la Provisió que esmentava l'entitat imputada es referia certament al manament previst a l'article 48 de la LJCA, però tal cita efectuada pel Jutge no portava causa en l'omissió de la resolució sancionadora que contenia dades de tercers, sinó en l'omissió de la còpia del revers del butlletí de denúncia per presumpta infracció de trànsit, que és la part del paràgraf que l'Ajuntament va ometre transcriure en el seu escrit d'al·legacions davant el plec de càrrecs, on el Jutge manifestava el següent:

"1º) (...) es de señalar que (en el) caso que nos ocupa el expediente administrativo remitido está incompleto, por falta de información del dorso del boletín de denuncia, la cual ha sido deliberadamente omitida por la Administración, sin que conste razón alguna para que se omita la copia de esta información, pues la misma forma parte del expediente original, habiendo sin embargo sustraído la misma del conocimiento del juzgado."

Pel que fa al punt 4rt) de l'apartat III de la Provisió que també esmentava l'entitat imputada, la queixa formulada pel Jutge feia referència clarament a l'omissió en l'expedient remès de la informació sobre la identitat de la persona que havia dictat la resolució sancionadora, i no a l'omissió de dades personals de tercers sancionats en altres procediments (*"no consta identificación de la autoridad que resuelve el expediente sancionador"*, *"no permite identificar*

a aquella autoridad bajo cuya responsabilidad se ha tramitado el procedimiento. Estamos por tanto, ante una resolución sancionadora anónima”).

Per tant, no és de rebut l'afirmació efectuada per l'Ajuntament quan assenyalava que va aportar “la resolució signada per l'Alcalde que aprovava la Proposta de resolució” -que contenia les dades de tercers- en virtut del manament efectuat pel JCA a l'esmentada Provisió.

Corroborava la improcedència de l'al·legació de l'Ajuntament la mateixa Sentència de data xx/xx/2012 dictada pel Jutjat en el procés judicial núm. xxx/2009 on prèviament havia dictat l'esmentada Provisió, en el fonament de dret tercer (punt 3.6) de la qual s'assenyala que: “la administración demandada incumplió flagrantemente con el deber de remitir el expediente administrativo completo (...) Sólo cuando fue expresamente requerida –ya en fase de tesis- aportó la copia del dorso del boletín de denuncia, alegando que se trataba de un error involuntario (...)”. I en el fonament de dret quart *in fine* s'assenyala que: “Se nos aporta junto con este escrito del asesor jurídico de recursos humanos un listado donde se contienen las notificaciones de Resolución, y se subraya con rotulador los datos del ciudadano ahora actor. El problema es que en esta relación se contienen también los datos personales de los otros 24 ciudadanos o entidades que nada tienen que ver con el procedimiento que nos ocupa y que una vez más el Ayuntamiento de Lérida a (sic) convertir en públicos mediante su aportación a este expediente; aportación que nadie había pedido, que no era necesaria, y se ha hecho sin anonimizar los datos personales”.

A tot això cal afegir que els fets que aquí s'imputen no es refereixen pròpiament a les dades personals de tercers que segons l'Ajuntament figuraven a la resolució sancionadora (núm. xxx/2008), o –com manifesta en l'escrit d'al·legacions davant la proposta- que figuraven en el “decret col·lectiu de les resolucions sancionadores”, sinó que els fets imputats es refereixen al llistat que porta per títol “relació de notificaciones de resolució xxx/08” que figurava en l'expedient que es va remetre al JCA –i aquest a la seva vegada a aquesta Autoritat, junt amb l'escrit de denúncia- i que contenia, no només el nom i cognoms de la persona sancionada, sinó també, i entre d'altres, el seu domicili fiscal i l'import de la multa imposada.

2.2. Sobre el contingut dels expedients administratius tramesos als òrgans judicials

A l'últim, convé referir-se a les al·legacions formulades per l'entitat imputada davant la proposta de resolució en l'al·legació cinquena del seu escrit, referides també als fets que aquí s'imputen. L'entitat imputada es refereix a les dificultats que implica el fet d'haver de valorar prèviament i en cada cas quin ha de ser el contingut de l'expedient administratiu que trameti a un Jutjat, valoració que al seu parer hauria d'efectuar l'òrgan judicial.

Al respecte d'aquesta al·legació, convé posar de manifest, en primer lloc, que aquesta no té cap virtualitat a l'efecte pretès per l'entitat imputada de “deixar sense efecte l'expedient sancionador”, ja que aquest té per objecte declarar la infracció comesa per aquesta entitat en efectuar en el passat una determinada actuació que consta acreditada. Això sense perjudici del que s'assenyala en el fonament de dret quart d'aquesta resolució respecte al contingut de l'escrit que l'entitat imputada aportà com a document número 5 junt amb l'escrit d'al·legacions davant el plec de càrrecs, relatiu a determinades actuacions que anunciava per tal d'evitar la comissió de noves infraccions equivalents a la que aquí s'imputa.

En segon lloc, pel que fa a la responsabilitat de l'entitat imputada envers el contingut que ha de figurar en els expedients administratius que tramet als òrgans judicials, es fa necessari recordar que és el responsable del fitxer –aquí, l'Ajuntament de Lleida–, i no un tercer, qui ha de valorar i decidir sobre l'ús de les dades que consten en el fitxer (art. 3.d LOPD) a partir dels criteris que s'han exposat en aquest fonament de dret. Per tant, i en reiteració d'allò que s'ha assenyalat en el punt 2.1 d'aquest fonament de dret, sense perjudici de les obligacions que puguin incumbir a l'òrgan judicial en relació amb la normativa de protecció de dades i de la facultat d'aquest òrgan judicial per requerir l'aportació de les dades que consideri procedents en exercici de la seva funció judicial, l'Ajuntament de Lleida és l'òrgan responsable que les dades personals incorporades en el seus fitxers no arribin a coneixement de tercers, excepte en els casos permesos per la LOPD.

El que s'ha exposat fins aquí porta a desestimar el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada, i consegüentment també la pretensió de deixar sense efecte el present procediment sancionador.

Tercer.- Pel que fa a la qualificació jurídica dels fets exposats al punt únic de l'apartat dels fets provats, l'article 44.4.b) de la LOPD, en el seu redactat vigent al moment dels fets, tipifica com a infracció molt greu:

“La comunicació o la cessió de les dades de caràcter personal, llevat dels casos en què estigui permès.”

A aquest respecte, es fa necessari precisar que l'eventual aplicació de l'article 44 de la LOPD segons la nova redacció donada per la LES –opció que vindria imposada per l'art. 128.2 de la LRJPAC en la mesura que afavorís al presumpte infractor–, no resultaria més beneficiosa per a l'entitat imputada, ja que si bé actualment la comunicació o cessió de dades està prevista com a infracció greu (art. 44.3.k de la LOPD), en la mesura que les dades personals de terceres persones que van ser comunicades són relatives a la comissió d'infraccions administratives –i per tant del tipus de dades a què es refereix l'article 7.5 de la LOPD–, resultaria aplicable el tipus infractor també molt greu que s'havia anunciat al plec de càrrecs (art. 44.4.b de la LOPD). És per això que no resulta aplicable allò previst a l'article 128.2 de la LRJPAC per als casos en què la normativa sancionadora vigent resulti més favorable per a la persona presumptament infractora.

Quart.- L'article 21 de la Llei 32/2010, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. En el cas present, però, cal entendre que la infracció que s'imputa va esgotar els seus efectes quan va tenir lloc la comunicació de dades que s'imputa, és a dir, quan l'Ajuntament de Lleida va remetre l'expedient administratiu al JCA. Per la qual cosa no es considera procedent proposar l'adopció de mesures correctores.

No obstant, en l'escrit d'al·legacions davant el plec de càrrecs l'entitat imputada va manifestar que havia modificat el sistema de tramitació de les còpies dels expedients administratius que envia als jutjats, en el sentit que ara no envien fotocòpia completa de cada expedient

reclamat, impedit d'aquesta manera la comunicació als citats òrgans de dades relatives a persones que no siguin part en el procés judicial. I a l'efecte d'acreditar-ho, aportà un model d'escrit (document núm. 5) que -segons assenyalava- utilitzen els Serveis Jurídics d'Economia de l'Ajuntament de Lleida per requerir als diversos departaments d'aquest Ajuntament la tramesa d'un expedient administratiu que s'ha de remetre a un òrgan judicial en virtut del requeriment efectuat per aquest en el marc de la interposició d'un recurs contenciós administratiu. En aquest sentit, en el model d'escrit aportat hi figurava la frase següent: *"Us demanem que reviseu l'expedient en el cas d'existir dades o informacions protegides, d'acord llei orgànica 15/1999 de protecció de dades de caràcter personal (LOPD)"*.

Al respecte, tal com la instructora posava de manifest en la proposta, cal advertir que l'escrit esmentat, i en particular la frase que s'acaba de transcriure, resulta poc clarificadora, si no insuficient, a fi de corregir la sistemàtica que va donar lloc a la comissió de la infracció que aquí es declara. D'entrada, cal partir de la consideració que totes les dades personals són objecte de protecció segons el previst a la LOPD, de manera que també estarien protegides aquelles dades personals que han de constar incorporades a l'expedient administratiu i que per tant s'han de remetre a l'òrgan judicial corresponent, circumstància que en cap cas comporta, per sí mateixa, una desprotecció. Així, el que s'ha d'advertir a les diferents unitats afectades és que revisin l'expedient administratiu a remetre per tal que únicament hi figurin les dades personals incloses en la documentació que integra l'expedient administratiu en qüestió, sense que en cap cas s'incloguin dades de terceres persones que no formen part de l'expedient administratiu, en el sentit indicat al fonament de dret segon d'aquesta resolució. Dit d'una altra manera, només s'hi han d'incloure aquells documents que han servit d'antecedent i/o de fonament a la resolució adoptada en el procediment respecte al qual s'ha interposat el recurs contenciós. A tal efecte, cal tenir en compte la definició d'expedient administratiu de l'art. 46 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (LRJPCat): *"1. L'expedient administratiu és integrat pel conjunt de documents corresponents a un procediment administratiu, qualsevol que siguin el suport i el tipus d'informació que continguin"*.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que l'Ajuntament de Lleida ha comès una infracció molt greu prevista a l'article 44.4.b), en relació amb els articles 11 i 7.5, tots ells de la LOPD.

Segon.- Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Lleida.

Tercer.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, 22 de febrer de 2013